

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2015. gada 4. februārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Nosacījumi, kas attiecas uz tiesībām pretendēt uz bezdarbnieka pabalstu dalībvalstī — Nodarbinātības laikposmu, kuros līgumdarbnieks pildījis dienestu Eiropas Savienības iestādē, kura atrodas šajā dalībvalstī, ņemšana vērā — Bezdarba dienu, par kurām ir izmaksāts pabalsts saskaņā ar Eiropas Kopienu Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, pielīdzināšana darba dienām — Lojālas sadarbības princips

Lieta C-647/13

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour du travail de Bruxelles* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2013. gada 27. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2013. gada 6. decembrī, tiesvedībā

Office national de l'emploi

pret

Marie-Rose Melchior.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Ilešičs [*M. Ilešič*], tiesneši A. O'Kifs [*A. Ó Caoimh*], K. Toadere [*C. Toader*], E. Jarašūns [*E. Jarašiūnas*] (referents) un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretārs A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *M.-R. Melchior* vārdā – *S. Capiou*, *avocat*,

— Beļģijas valdības vārdā – *M. Jacobs* un *L. Van den Broeck*, pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā – *G. Gattinara* un *D. Martin*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2014. gada 16. oktobra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt lojālas sadarbības principu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 34. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā starp *Office national de l'Emploi* [Valsts nodarbinātības dienests] (turpmāk tekstā – “ONEM”) un *M. R. Melchior* jautājumā par šīs iestādes atteikumu piešķirt ieinteresētajai personai bezdarbnieka pabalstu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Eiropas Kopienų Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības, kas apstiprināta ar Padomes 1968. gada 29. februāra Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68, ar ko nosaka Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā arī paredz īpašus Komisijas ierēdņiem uz laiku piemērojamus pasākumus (OV L 56, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 22. marta Regulu (EK, Euratom) Nr. 723/2004 (OV L 124, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “PDNK”), 96. pantā ir paredzēts:

“1. Bijušais līgumdarbinieks, kurš, pārtraucot darba attiecības ar kādu no Kopienų iestādēm, kļūst par bezdarbnieku un:

- a) kurš no Kopienų nesaņem izdienas pensiju vai invaliditātes pabalstu;
- b) kurš pārtrauc darba attiecības citu iemeslu dēļ, kas nav atkāpšanās vai darba līguma laušana sakarā ar disciplināriem pārkāpumiem;
- c) ir nostrādājis vismaz sešus mēnešus;
- d) ir dalībvalsts iedzīvotājs;

ir tiesīgs saņemt mēneša bezdarbnieka pabalstu atbilstīgi turpmāk paredzētajiem noteikumiem.

Ja viņš ir tiesīgs saņemt bezdarbnieka pabalstu pēc kādas valsts shēmas, tad viņa pienākums ir par to ziņot iestādei, kurā viņš strādājis, un iestāde par to tūlīt informē Komisiju. Šādā gadījumā minētā pabalsta summu atskaita no pabalsta, ko maksā saskaņā ar 3. punktu.

2. Lai saņemtu minēto bezdarbnieka pabalstu, bijušajam līgumdarbiniekam:

- a) pēc paša pieprasījuma jābūt reģistrētam par darba meklētāju pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalsts nodarbinātības dienestos;
- b) jāpilda saistības, kas šīs dalībvalsts tiesību aktos noteiktas personām, kuras atbilstīgi minētiem valsts tiesību aktiem saņem bezdarbnieka pabalstus;
- c) katru mēnesi jānosūta tai iestādei, kurā viņš strādājis, apliecinājums, ko izdevis kompetentais valsts nodarbinātības dienests un kurā paziņots, vai viņš ir vai nav pildījis šā punkta a) un b) apakšpunktā minētās saistības un nosacījumus; šo apliecinājumu minētā iestāde tūlīt nosūta Komisijai.

Arī tad, ja nav izpildītas b) apakšpunktā minētās valsts noteiktās saistības, Kopiena var piešķirt vai saglabāt pabalstu slimības, nelaimes gadījuma, maternitātes, invaliditātes gadījumā vai situācijā, kas atzīta par līdzvērtīgu, vai kad valsts iestāde, kas ir kompetenta panākt šo saistību izpildi, ir piešķirusi atbrīvojumu.

[..]

7. Līgumdarbinieki finansē vienu trešo daļu no bezdarba apdrošināšanas shēmas [..]

[..]

9. Valsts departamenti, kuri atbild par nodarbinātību un par bezdarbu un kuri darbojas saskaņā ar savas valsts likumiem, un Komisija efektīvi savā starpā sadarbojas, lai nodrošinātu pienācīgu šā panta piemērošanu.

[..]”

Beļģijas tiesības

4 Karaļa 1991. gada 25. novembra Dekrēta par bezdarba regulējumu (1991. gada 31. decembra *Moniteur belge*, 29888. lpp.; turpmāk tekstā – “Karaļa dekrēts”), redakcijā, kura bija piemērojama pamatlietā aplūkoto faktu rašanās laikā, 30. pantā ir noteikts, ka, lai varētu saņemt bezdarbnieka pabalstu, pilna laika darbiniekam, kuram ir vairāk par 50 gadiem, ir jābūt darba stāžam, ko veido 624 darba dienas pēdējo 36 mēnešu laikā pirms pabalsta pieprasīšanas.

5 Šī Karaļa dekrēta 37. panta 1. punktā ir paredzēts:

“[..] nodarbinātības laikposmā ieskaita faktiski parastā veidā nostrādāto laiku un papildus nostrādāto laiku, kurā nav iekļauti atpūtai paredzētie laikposmi, profesijā vai uzņēmumā, kuri tikuši pakļauti sociālā nodrošinājuma iemaksām apdrošināšanai bezdarba gadījumā, attiecībā uz kuriem vienlaikus:

- 1) tikusi maksāta atlīdzība, kas atbilst vismaz minimālai algai, kāda ir noteikta tiesību normā vai darba koplīgumā, kas ir saistošs uzņēmumam, vai arī kāda tiek maksāta saskaņā ar ierasto praksi;
- 2) no izmaksātā atalgojuma tikušas atskaitītas tiesību aktos sociālā nodrošinājuma jomā paredzētās iemaksas, tostarp tās, kuras attiecas uz apdrošināšanu bezdarba gadījumā.

[..]”

6 Karaļa dekrēta 37. panta 2. punktā ir noteikts:

“Ārzemēs nostrādātais laiks tiek ņemts vērā, ja tas nostrādāts darbavietā, kura Beļģijā rada pienākumu veikt sociālā nodrošinājuma iemaksas, tostarp iemaksas apdrošināšanai bezdarba gadījumā.

1. daļa tomēr ir piemērojama vienīgi tad, ja darba ņēmējs pēc ārzemēs nostrādātā laika ir nostrādājis nodarbinātības laikposmus kā darba ņēmējs saskaņā ar Beļģijas tiesību aktiem.”

7 Saskaņā ar Karaļa dekrēta 38. panta 1. punkta 1. apakšpunkta a) punktu 30. panta un nākamā minētā dekrēta pantu piemērošanas nolūkos darba dienām tiek pielīdzinātas dienas, par kurām ir maksāta atlīdzība, piemērojot tiesību aktus attiecībā uz apdrošināšanu bezdarba gadījumā.

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 8 Kā izriet no iesniedzējtiesas lēmuma *M. R. Melchior*, Beļģijas pilsoņe, Beļģijā ir strādājusi dažādos amatos kā algota darbiniece un pēc tam, no 2005. gada 1. marta līdz 2008. gada 29. februārim, strādājusi Eiropas Kopienų Komisijā Briselē kā līgumdarbiniece.
- 9 *ONEM* saskaņā ar 2008. gada 5. marta lēmumu atteica viņai bezdarbnieka pabalstu, kuru tā bija pieprasījusi 2008. gada 1. martā, tāpēc, ka viņa pirms pieprasījuma iesniegšanas neesot nostrādājusi 624 darba dienas 36 mēnešu laikā, jo šī iestāde neņēma vērā laikposmu, kuru ieinteresētā persona bija nostrādājusi Komisijā.
- 10 Pēc tam, kad viņa 12 mēnešus, sākot no 2008. gada 1. marta, bija saņēmusi bezdarbnieka pabalstu, kas paredzēts PDNK, un laikā no 2008. gada 20. augusta līdz 2009. gada 13. jūlijam bija strādājusi dažādos darbos Beļģijā, *M. R. Melchior* no jauna iesniedza bezdarbnieka pabalsta pieprasījumu, kuru *ONEM* noraidīja 2009. gada 26. augustā, pamatojot ar to, ka viņa nav nostrādājusi 624 darba dienas pēdējo 36 mēnešu laikā pirms minētā pieprasījuma iesniegšanas, proti, laikposmā no 2006. gada 14. jūlija līdz 2009. gada 14. jūlijam.
- 11 Lai noteiktu nostrādāto darba dienu skaitu, *ONEM* ņēma vērā tikai tos laikposmus, kas atbilst šiem dažādajiem darbiem. Tas atteicās, pirmkārt, ņemt vērā Komisijā nostrādāto laiku kā ārvalstīs nostrādātu laikposmu Karaļa dekrēta 37. panta 2. punkta izpratnē un, otrkārt, saskaņā ar šī paša dekrēta 38. panta 1. punkta 1. apakšpunkta a) punktu nodarbinātības laikposmam pielīdzināt bezdarba laikposmu, kurā pabalsts maksāts saskaņā ar PDNK.
- 12 *M. R. Melchior* apstrīdēja *ONEM* 2009. gada 26. augusta lēmumu *Tribunal du travail de Bruxelles* [Briseles Darba lietu tiesā], kura saskaņā ar 2012. gada 14. februāra spriedumu atcēla minēto lēmumu, paziņoja, ka ieinteresētajai personai ir tiesības saņemt pabalstu, sākot no 2009. gada 14. jūlija, un piesprieda *ONEM* izmaksāt neizmaksāto bezdarbnieka pabalsta summu, rēķinot no šī datuma.
- 13 *ONEM* apstrīdēja šo spriedumu *Cour du travail de Bruxelles* [Briseles Apelācijas darba lietu tiesā], kurai tas prasa to atcelt un atjaunot spēkā 2009. gada 26. augusta lēmumu.
- 14 Iesniedzējtiesas lēmumā *Cour du travail de Bruxelles* norāda, ka Karaļa dekrēta 37. panta 1. punktā paredzētās iemaksas ir tās, kas ir paredzētas Beļģijas tiesību aktos, un ka neatkarīgi no Eiropas Savienības tiesību iespējamās ietekmes minētajā Karaļa dekrētā neesot noteikts pienākums ņemt vērā ienākumus, kas gūti, konkrētajā gadījumā – Beļģijā, saskaņā ar citu [apdrošināšanas] bezdarba gadījumā kārtību. Līdz ar to šī tiesa norāda, ka neatkarīgi no Savienības tiesībām pirmās instances tiesa nevarēja uzskatīt, ka iespējamās iemaksas, kas tika iekasētas saskaņā ar PNDK, tika iekasētas minētā Karaļa dekrēta 37. panta 1. punkta izpratnē.
- 15 Izvērtējot prasības, kādas var izrietēt no Savienības tiesībām attiecībā uz Beļģijā esošajā Eiropas iestādē nostrādātā laikposma ņemšanu vērā, *Cour du travail de Bruxelles*, atsaucoties uz spriedumiem *Ferlini* (C-411/98, EU:C:2000:530, 41. punkts) un *My* (C-293/03, EU:C:2004:821, 35. punkts), kā arī uz rīkojumu *Ricci* un *Pisaneschi* (C-286/09 un C-287/09, EU:C:2010:420, 26. punkts), konstatē, ka *M. R. Melchior* nevar tikt kvalificēta par “darba ņēmēju” Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulas (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.), vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regulas (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.) izpratnē. Tāpat tā konstatē, ka darba ņēmējs, kurš, tāpat kā *M. R. Melchior*, ir strādājis Eiropas iestādē Beļģijā un kurš iepriekš ir strādājis vienīgi šajā dalībvalstī, nevar atsaukties uz LESD noteikumiem, kuri garantē darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, jo tie neattiecas uz pilnībā iekšējām situācijām.

- 16 Tomēr *Cour du travail de Bruxelles* norāda, ka Tiesa vairākkārt ir uzskatījusi, ka Beļģijas tiesiskais regulējums pensiju jomā nenodrošinot pietiekamu darba ņēmēja, kurš vienlaikus ir ticis nodarbināts pie Beļģijas darba devēja un Eiropas Savienības iestādes dienestā, tiesību pārnesamību. Šajā ziņā tā citē spriedumus Komisija/Beļģija (137/80, EU:C:1981:237, 19. punkts) un *My* (EU:C:2004:821). *Cour du travail de Bruxelles* apšauba *ONEM* apgalvojumu, ka argumentācija pēdējā minētajā spriedumā ir balstīta uz īpašas normas esamību pensiju jomā un tāpēc nevar tikt attiecināta uz apdrošināšanas bezdarba gadījumā shēmu, un norāda, ka risinājums, kādu Tiesa izklāstīja šajā spriedumā, šķiet, attiecas uz lojālas sadarbības principu. Turklāt tā norāda, ka šāds risinājums ticis piemērots ne tikai pensiju jomā, bet arī vecāku pabalstu un ģimenes pabalstu jomā, kā arī attiecībā uz nodokļu priekšrocībām.
- 17 *Cour du travail de Bruxelles* uzskata, ka no šīs judikatūras var secināt, ka lojālas sadarbības princips, kāds tas ir paredzēts LES 4. panta 3. punktā, nepieļauj Karaļa dekrēta 37. panta un 38. panta 1. punkta 1. apakšpunkta a) punkta piemērošanu veidā, kā tos interpretējis *ONEM*. Turklāt tā neizslēdz, ka pastāv pretruna ar Hartas 34. panta 1. punktu, kura pirmā daļa saskaņā ar paskaidrojumiem attiecībā uz Pamattiesību hartu (OV 2007, C 303, 17. lpp.), ir balstīta uz Eiropas Sociālās hartas, kas parakstīta Turīnā 1961. gada 18. oktobrī un pārskatīta Strasbūrā 1996. gada 3. maijā, 12. pantu.
- 18 Šādos apstākļos *Cour du travail de Bruxelles* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai lojālas sadarbības princips un LES 4. panta 3. punkts, no vienas puses, un Eiropas Sociālās hartas 34. panta 1. punkts, no otras puses, nepieļauj, ka tiesību uz pabalstu bezdarba gadījumā atzīšanai dalībvalsts atsakās:

- ņemt vērā nodarbinātības laikposmus līgumdarbinieka statusā Eiropas Savienības iestādes, kura atrodas šajā dalībvalstī, dienestā, it īpaši, ja gan pirms, gan pēc nodarbinātības laikposmiem līgumdarbinieka statusā pabalsti ir tikuši piešķirti kā darba ņēmējam saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesisko regulējumu;
- pielīdzināt bezdarba dienas, par kurām maksāts pabalsts saskaņā ar [PDNK], darba dienām, lai gan attiecībā uz bezdarba dienām, par kurām pabalsts maksāts saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, ir atzīta šāda pielīdzināšana?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 19 Vispirms ir jānorāda, ka *ONEM* lēmums pamatlietā tika pieņemts 2009. gada 26. augustā, proti, pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā.
- 20 Līdz ar to ir jāuzskata, ka ar savu jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai EKL 10. pants un Hartas 34. panta 1. punkts nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, kas ir interpretēts tādējādi, ka, lai tiktu atzītas tiesības uz bezdarba pabalstu, netiek ņemti vērā nostrādātie laikposmi līgumdarbinieka statusā Eiropas Savienības iestādē, kura atrodas šajā dalībvalstī, un netiek pielīdzinātas darba dienām tās bezdarba dienas, par kurām ir ticis izmaksāts bezdarbnieka pabalsts saskaņā ar PDNK, lai gan bezdarba dienas, par kurām ir maksāts pabalsts saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesisko regulējumu, tiek pielīdzinātas darba dienām.
- 21 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Savienības tiesības neietekmē dalībvalstu kompetenci organizēt to sociālā nodrošinājuma sistēmas un, tā kā Eiropas Savienības līmenī šīs sistēmas nav saskaņotas, katras dalībvalsts tiesību aktos ir jānosaka sociālā nodrošinājuma pabalstu piešķiršanas nosacījumi. Tomēr dalībvalstīm, kad tās īsteno savu kompetenci, ir jāievēro Savienības tiesības (šajā ziņā skat. spriedumus *Kristiansen*, C-92/02, EU:C:2003:652, 31. punkts, un *Elchinov*, C-173/09, EU:C:2010:581, 40. punkts).

- 22 Tāpat, runājot par PDNK, ir jāatgādina, ka PDNK, tāpat kā Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumi (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”), tika pieņemta ar Padomes Regulu Nr. 259/68, kas saskaņā ar EKL 249. panta otro daļu ir vispārpiemērojama, pilnībā saistoša un tieši piemērojama visās dalībvalstīs. No minētā izriet, ka papildus tam, ka tā ietekmē Savienības administrācijas iekšējo kārtību, PDNK ir saistoša arī dalībvalstīm, ciktāl ir nepieciešama to sadarbība PDNK īstenošanai (spriedumi Komisija/Belģija, EU:C:1981:237, 7. un 8. punkts; Komisija/Belģija, 186/85, EU:C:1987:208, 21. punkts, un *Kristiansen*, EU:C:2003:652, 32. punkts).
- 23 Beļģijas valdība paskaidro, ka Beļģijā apdrošināšanas shēma bezdarba gadījumam ir balstīta uz solidaritātes principu, kas prasa iepriekšēju iemaksu veikšanu. Saskaņā ar šīs valdības uzskatu ar bezdarba pabalstu piešķiršanas nosacījumiem, kādi tie ir paredzēti saskaņā ar šo shēmu, netiek pārkāpta neviena Savienības tiesību norma un, it īpaši, neviena PDNK norma. Līdz ar to ir jāuzskata, ka spriedumā *My* (EU:C:2004:821) izmantotais risinājums nevar tikt attiecināts uz pamatlietu.
- 24 Protams, PDNK 96. panta 1. punktā, kurā saskaņā ar noteiktiem nosacījumiem paredzēta bezdarbnieka pabalsta izmaksa bijušajam līgumdarbiniekam, kurš ir bez darba pēc tā dienesta Eiropas Savienības iestādē izbeigšanas, pašā par sevi nav paredzēti nekādi citi ierobežojumi dalībvalstu kompetencei attiecībā uz to valsts shēmā paredzēto pabalstu piešķiršanas nosacījumu noteikšanu kā vien no šī panta izrietošais pienākums ievērot tajā paredzētā bezdarbnieka pabalsta piešķiršanas papildu raksturu salīdzinājumā ar bezdarbnieka pabalstu, kādu bijušais līgumdarbinieks varētu pieprasīt saskaņā ar valsts shēmu.
- 25 Tomēr Tiesa spriedumā *My* (EU:C:2004:821) atzina, ka EKL 10. pants saistībā ar Civildienesta noteikumiem ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā netiek ņemts vērā darba gadus, ko Savienības pilsonis nostrādājis Eiropas Savienības iestādes dienestā, nosakot priekšlaicīgas vecuma pensijas tiesības saskaņā ar valsts sistēmu. Rīkojumā *Ricci* un *Pisaneschi* (EU:C:2010:420) Tiesa precizēja, ka tas pats attiecas uz tiesībām uz parasto pensiju.
- 26 Lai pieņemtu šādu lēmumu, Tiesa nebalstījās uz īpašu Civildienesta noteikumu normu, bet, atsaucoties uz spriedumu Komisija/Belģija (EU:C:1981:237), sprieduma *My* (EU:C:2004:821) 45.–48. punktā konstatēja, ka, tāpat kā atsakoties veikt vajadzīgos pasākumus, lai pārskaitītu valsts pensiju sistēmā iegūto pensijas tiesību aktuāro ekvivalentu vai izpirkuma vērtību uz Kopienu pensiju sistēmu, kā tas paredzēts Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktā, dalībvalsts var apgrūtināt noteikta vecuma valsts ierēdņu nodarbināšanu Savienības iestādēs. Tiesa norādīja, ka šāds tiesiskais regulējums faktiski var atturēt pieteikties darbā šādā iestādē, jo, piesakoties darbā vienā no šādām iestādēm, darba ņēmējs, kurš agrāk ir bijis piesaistīts valsts pensiju shēmai, var zaudēt iespēju iegūt tiesības saskaņā ar šo shēmu uz vecuma pensiju, uz kuru viņam būtu tiesības, ja viņš nebūtu pieteicies uz šādu amatu. Tā uzskatīja, ka, ievērojot lojālas sadarbības un palīdzības pienākumu, kas dalībvalstīm ir pret Savienību un kas izteikts pienākumā atbilstoši EKL 10. pantam veicināt Savienības mērķu sasniegšanu, šādas sekas nevar tikt pieļautas.
- 27 Tāpat arī dalībvalsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, nosakot tiesības uz bezdarbnieka pabalstu, tiek atteikts ņemt vērā līgumdarbinieka statusā šajā valstī esošā Savienības iestādē nostrādātos laikposmus, apgrūtinā līgumdarbinieku pieņemšanu darbā šajās iestādēs. Kā ģenerālvokāts norādījis secinājumā 51.–53. punktā, šāds tiesiskais regulējums var atturēt darba ņēmējus ar dzīvesvietu šajā dalībvalstī strādāt Savienības iestādē tādā amatā, kura likumā paredzētais ierobežotais izpildes ilgums nostāda tos situācijā, ka nākotnē viņiem būs jāieklaujas vai atkārtoti jāieklaujas valsts darba tirgū, jo šī amata dēļ viņi var nerasniegt šajā tiesiskajā regulējumā prasīto nostrādāto dienu skaitu pabalsta saņemšanai bezdarba gadījumā.
- 28 Šāds tiesiskais regulējums var atturēt arī bezdarba dienu, par kurām ir ticis izmaksātas bezdarbnieka pabalsts saskaņā ar PDNK, pielīdzināšanu nostrādātajām dienām, lai iegūtu tiesības uz bezdarbnieka pabalstu šajā dalībvalstī, ņemot vērā, ka bezdarba dienas, par kurām ir ticis izmaksāts bezdarbnieka pabalsts saskaņā ar šīs valsts tiesisko regulējumu, tiek pielīdzinātas nostrādātajām dienām.

- 29 Līdz ar to, neesot vajadzībai izvērtēt jautājumu, kas ir uzdots par Hartas 34. panta 1. punktu, uz šo [prejudiciālo] jautājumu ir jāatbild, ka EKL 10. pants, skatot to kopā ar PDNK, nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, kas ir interpretēts tādējādi, ka, lai atzītu tiesības uz bezdarba pabalstu, netiek ņemti vērā nostrādātie laikposmi līgumdarbinieka statusā Eiropas Savienības iestādē, kura atrodas šajā dalībvalstī, un netiek pielīdzinātas darba dienām tās bezdarba dienas, par kurām ir ticis izmaksāts bezdarbnieka pabalsts saskaņā ar PDNK, lai gan bezdarba dienas, par kurām ir maksāts pabalsts saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesisko regulējumu, tiek pielīdzinātas darba dienām.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 30 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

EKL 10. pants, skatot to kopā ar Eiropas Kopienu Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kas apstiprināta ar Padomes 1968. gada 29. februāra Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68, ar ko nosaka Eiropas Kopienu Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, kā arī paredz īpašus Komisijas ierēdņiem uz laiku piemērojamus pasākumus, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 22. marta Regulu (EK, Euratom) Nr. 723/2004, nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā, kas ir interpretēts tādējādi, ka, lai atzītu tiesības uz bezdarbnieka pabalstu, netiek ņemti vērā nostrādātie laikposmi līgumdarbinieka statusā Eiropas Savienības iestādē, kura atrodas šajā dalībvalstī, un netiek pielīdzinātas darba dienām tās bezdarba dienas, par kurām ir ticis izmaksāts bezdarbnieka pabalsts saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību, lai gan bezdarba dienas, par kurām ir maksāts pabalsts saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesisko regulējumu, tiek pielīdzinātas darba dienām.

[Paraksti]